

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Admonitiones pro Confessione rectè instituenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](#)

ADMONITIONES AD RE-
cte instituendam Confessionem.

QUONIAM paucissimi rationē
recte confitendi tenent: qui be-
ne confiteri cupit, obseruet sequentia
monita.

I. Admonitio.

Primo, antequam ad Confessionem
accedat, tempus aliquod impendat. Ex-
amini conscientiae, maximè si à multo
iam tempore confessus non fuerit: co-
gitetque se præ manibus habere rem
magni momenti, alijsque negotijs me-
ritò anteponendam. Nam si per negli-
gentiam, omittatur vnum peccatum
mortale, Confessio redditur nulla.
Quod multi nesciunt, vel nō aduentunt;

II. Admonitio.

Dicat numerum peccatorum morta-
lium, alioquin Confessio non erit inte-
gra. Numerum autem dicat eo modo,
quo potest, vel saltem quanto tempore
perstiterit in peccato, vel certè dicat, se
in illud recidisse, quoties occasio se ob-
tulit.

III. Admonitio.

Dicat circumstantias, vt si furatus
sit, adiuncto alio malo fine, vt ad occi-

K. 6 den-

204 DE FREQUENT.
dendū, vel aliud: si concipiuit coniuga-
tas, viduas, virgines, vel alias similes. Si
peccarit in templo. Si peruerso sermone
alium induxit ad malè faciendum. Si
peccarit in præsentia aliorum, cum
scandalo, ut comedendo carnes die ve-
tito, vel, si sit persona magnæ autorita-
tis, &c. si votū fecerit non iurandi, for-
nicandi, &c.

IV. Admonitio.

Numerō cūm circumstantijs patefa-
cto, ex reliqui satis est, aperire speciem
peccati, sine ylla narratione historiæ, vt
si iurārit, furatus sit, dicat: nullies furat'
sum, cēties iuraui, occidi, adulterat' su,
nec enim op' est minutè dicere modos,
quib[us] ista peracta sūt, sed satis est dicere.
Toties sum fornicatus, mentitus. Si de
lectatione peccauit, sufficit dicere: Tur-
piter attigi toties hæc vel illa persona-
rū genera, nō addito aut loco, aut modo.
Si verba tantū in honesta dicta sunt, non
sunt ea particulatim dicenda, sed suffi-
cit dicere. Verba in honesta effutui tali-
fine. Si de cogitationibus agatur, dicat.
Cogitationi fœdæ assensi toties, patefa-
ciendo tamen cogitationis speciem.

V. Admonitio.

Sciat, quæ cogitationes malæ sint:
peccata mortalia, quando illis preberet
cor.

COMMUNIONE. 205

cōsensus, vel vult quis se in ijs oblectare,
licet non velit facere. In quas cogita-
tiones solent incidere homines vitiosi,
& qui inordinate amant aliquas crea-
turās.

VI. Admonitio.

Caveat, ne quenquam in confessio-
ne infamet, & idcirco nunquam debet
nominare personam cū qua peccauit.

V. I. Admonitio.

Non excusat sua peccata, vel nimium
amplificet, nec dubia procertis, aut cer-
ta pro dubijs dicat.

VII. Admonitio.

Magnum studium adhibeat in quæ-
rendo bono Medico pro anima sua, si-
cūt qui æger esset, quæreret pro corpo-
re: eoq; maius, quò anima corpore præ-
stantior est. Quærere enim Confessari-
um rudem & simplicem, est quærere
ducem certum ad infernum.

*CASVS, QVIBVS CONFESSIO
nulla est.*

1. Quando ex pudore, vel malitia pec-
catum mortale reticetur.
2. Quando in Confessione dicitur
mendacium in materia graui, & pecca-
ti mortalis, quæque sciebatur talis esse.
3. Si peccatum mortale prætermittatur,
ob antegressā negligentē preparationē.

H. 7

4. Si